

DOMOVINA

Mešaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovina“ v Celji.

Državnozbornske volitve.

Po vseh drugih deželah se je že začelo volilno gibanje, samo pri nas na Dolenjem Štajerskem je še nekako vse tiho, dasi nas od volitev ne ločita niti dva meseca več. Letošnje volitve so pa še posebno pomenljive, ker vsled volilne preosnove voli na novo ogromno število novih volilcev. Ti ljudje se do sedaj za politiko običajno niso dosti brigali, ker niso imeli nobenih političnih pravic. Le okrog večjih obrtnih središč in rudnikov so socialistični vodje pridobivali ljudi za svoja načela, in semtertja ne brez uspeha.

Naloga narodne stranke bode ta, do sedaj politično brezpravne ljudi pridobiti zase in jih poučiti v javnih zadevah. To je tembolje potrebno, ker tudi pri nas nekateri že začenjajo svoje škodljivo delovanje. Radi bi zasejali neslogo mej razne stanovne našega naroda v veliko kvar občni blaginji. Narodna stranka se bode vedno prizadevala koristiti vsem stanovom in gotovo nikdar ne bode prezirala delavcev, a neuresničljivih stvari pa jim ne bode obetala, kakor to delajo socialisti.

Pa ne le na peto, temveč tudi na druge kurije bode treba obračati svojo pozornost. Treba je za časa gledati, da mi za poslance izberemo odločne, neustrašljive in značajne može. Za nas štajerske Slovence je še posebne važnosti, da bodemo v državnem zboru dobro zastopani, ker je državni zbor, rekli bi jedino tvorišče, kjer moremo kaj doseči, kajti v deželnem zboru nimamo dosti pričakovati, kakor se sedaj kaže.

Vsak kandidat pa mora stopiti pred volitvami pred volilce, da se seznanijo z njih željami in da se volilci seznanijo z njegovimi načeli. Za to je potreba velikih shodov na raznih krajih.

V kmetskih občinah se ni ravno bati, da bi zmagali naši narodni nasprotniki, če tudi postavijo svoje kandidate. Štajerski slovenski kmet je že toliko zaveden, da ga Nemci in nemškutarji zlepa ne izvabijo na led. Toda mi se ne smemo s tem zadovoljiti, da zmagamo, temveč gledati moramo, da nasprotni kandidati dobé kolikor je moč malo glasov, ako se bodo postavili po glasovih, katere dobe nemški kandidati, se potem tudi presoja važnost in moč nemškega življa v naših krajih. Skušnja nas že uči, kako so višji krogi skrbni za Nemce, če jih kje najdejo le v imena vredni množini na Slovenskem. Hitro se mora zanje osnovati nemška šola. Tudi mislijo gospodje na Dunaji, da v okrajih, kjer je le nekaj Nemcev lahko uspešno uradujejo uradniki, ki se niso nikjer redno učili slovenščine. Zato je važno, da se pri volitvah kolikor je moč sijajno pokaže slovenski živelj. Treba je, da sedanji vladi pokažemo, da je Dolenje Štajersko slovensko, da so toraj opravičene naše zahteve po slovenskih srednjih šolah. Da pa dosežemo tako ugoden volilni izid, je pa treba za časa začeti volilno agitacijo.

Seveda poskusiti bomo tudi morali svojo srečo v mestni skupini. Tudi tukaj je pri ustrajnem delovanju pričakovati uspeha. Če bi pa le ne zmagali slovenski kandidati, je pa tudi že nekaj, če s tem, da slovenski kandidat dobi veliko število glasov, dokažemo, da južnoštajerska mesta niso tako izključno nemška, kakor mnogi mislijo, da to niso nemške trdnjave, katere braniti bi bila dolžnost vseh zavednih Nemcev.

Sijajen izid volitev bi gotovo ugodno uplival na bodoči razvoj stvari, zato je pa dolžnost vseh zavednih narodnjakov z vsemi silami delovati na to, da bode izid letošnjih državnozbornskih volitev tako ugoden za nas Slovence in si-

jajen. kakor še nikdar in zaradi tega kličemo vse na delo!

Ali se snujejo nemške šole pri nas na zakoniti podlagi?

„Domovina“ je že poročala, da dobé Brežice trirazredno, Ljutomer pa dvorazredno nemško šolo. Zdaj imajo „Nemci“, katerih je v teh in drugih krajih komaj toliko, kolikor prstov na roki, že vse polno nemških šol, pa gotovo jih še kaj dobé, kajti dovoljuje jih jim Gradec s silno naglo strastjo. Pri tem pa ni videti, da bi vodile šolske gosposke zakonite določbe, marveč le načelo, da mora sleherno mesto, slehern trg na Spodnjem Štajerskem, kjer je le en Nемеc, imeti svojo nemško šolo. Šolski zakoni predpisujejo n. pr. šolske občine, v katerih je prva šolska gosposka krajno šolsko svetovalstvo. Nikjer ne stojé v šolskih zakonih določbe, da bi se moralo ustanoviti posebno krajno šolsko svetovalstvo za slovenske prebivalce v občini in zopet posebno za nemške stanovalce, za nemške otroke. In vendar so se povsod, kjer je nemška šola, v eni in isti šolski občini, ustanovili dvoji krajni šolski sveti. Vsem krajnim šolskim svetom bi se moralo izročiti vodstvo šolske matice. Toda povsod vodi to šolsko matriko le prvi krajni šolski svet, ki je bil ustanovljen za prvo, za slovensko ali slovensko-nemško šolo. Iz te matice dobi šolske otroke le ta šola. Drugi nemški krajni šolski svet ne piše šolske matrice, in voditelj nemške šole ne dobi nikakoršnega zakonitega zapisnika tistih otrok, kateri bi bili dolžni nemško šolo obiskovati. Zato mora otroke za svojo šolo loviti, kjer koli jih najde, bodisi v domači ali tuji šolski občini, v domači ali tuji deželi, v Cis ali Translataniji. Na ta način od vseh vetrov zbobnanih otrok imata nemški šoli

LISTEK.

Važnost in upliv zraka in svetlobe na zdravje in življenje.

(Poročal Jos. Kotnik.)

Zrak, ktereга je vsemodri Stvarnik naši zemlji tako obilo podaril, je prvi in neobhodni pogoj življenja in rasti v naravi. Zrak ali vzduh je zelo tenka in lahka, prozorna in raztegljiva telesnina, ki vso zemljo obdaja in sega 6 do 7 mirijametrov visoko nad zemljo; vsega zraka je toliko, da je nemogoče izračunati njega množino. Zrak sestoji iz 20 96 delov kisleca, 79 delov dušca in 0 04 delov ogljenčeve kisline.

Kisleca se res veliko vporabi pri dihanji, kurjavi itd., a vendar ga je toliko v ozračju, da bi ena tisočina vsega ozračja lahko ves človeški rod 10.000 let preskrbljevala s potrebnim kislecem, in 1000 milijonov ljudi bi ga pri sedanjem ozračju dosti imelo 2,451.000 let, ko bi se ga nikjer iz raznih spojin nič ne izločilo.

Ljudje in živali neprestano izsapajo ogljenčovo kislino; ta bi kakor precej težka plinasta snovina s časoma zastrupila vse spodnje plasti

ozračja, v katerem ljudje žive in se živali gibajo, ko bi jo rastline ne potrebovale za svojo hrano. Tako jo pa rastline, zlasti po dnevi vsled vpliva solnčne svetlobe neprestano v se srkajo, jo razločujejo, ogljenec obdržujejo, kislec pa zopet iz sebe dajejo. Po takem se ni bati, da bi kedaj zmanjkalo za življenje ljudi in živali neobhodno potrebnega kisleca; gotovo ga vsaj tako dolgo ne bode zmanjkalo, dokler se bode ohranilo sedanje stvarstvo. Vse, kar živi in raste, torej ljudje, živali in rastline potrebujejo zraka za dihanje, življenje in rast. Ni je bolj neogibne in vedne potrebe, kakor je dihanje zraka. Brez jedi in pijače bi mogli kake dni prebiti in pri življenji ostati, kakor hitro bi se pa dovajanje zraka le za minute odtegnilo, zadušili bi se. Zrak je hrana plučam; vsopenje in izsopenje zraka imenujemo dihanje. Zrak je zdravilni čintelj, kajti tvorjenje zdrave krvi in s tem zdravo telo zavisa v prvi vrsti od zdravega čistega zraka.

Pri vsopenji stopi zrak skozi usta, nosnici in sapnik v pluća in skozi stene krvnih posodic in plučnih mehurčkov v kri, jo stori svetlo in zmožno za delo. Ogljenčeva kislina pa stopi iz venozne krvi v plučne stanice in se združi s zrakom, ki ga izdihamo.

Plavajoča, rudeča krvna telesca potegnejo kislec iz vdihanega zraka na sé in ga nesejo po vsem životu.

Tukaj najde kislec povsod goriva, najmanjše, odločene delce mišic, živcev itd. S temi delci se zveže kislec, je nekako sežge, dasiravno ne napravi plamena, kakor pri gorenji luči ali lesa.

Pri tem gorenji tvori se razun ogljenčeve kisline in vode, razne soli, močevine in še drugih snovin.

Kri vzame te samostrupe seboj, nese je dalje ter je izloži skozi pluća, kožo in ledvice. Kako znamenito je to gorenje v telesu, se vidi iz tega, da se samo skozi kožo in pluća v 24. urah več funtov vode in ogljenčeve kisline izloči. Kako se razloči zrak pred in po dihanji, kaže nam naslednja sestava:

Sestavine	Pred dihanjem	Po dihanji	Pred dihanjem	Po dihanji
	v 100 litrih		v 10.000 delih.	
Kisleca	20 96	16 38	2095	1620
Dušca	79 —	79 55	7901	7942
Oglj. kisline	0 04	4 07	4	438

Te snovi atmosfeičnega zraka so za vzdržavanje telesa potrebne. Dušec zmanjšuje povži-

v Ljutomeru in Brežicah — V obeh krajih so se Slovenci dolgo branili nemških šol, toda višji faktorji so bili že zdavna sklenili, da v teh krajih morajo biti poleg utrakvističnih(!), ne poleg slovenskih — šol — tudi čisto nemške šole. — Administrativni voditelj štajerskih šol n. pr. je že takrat (pred tremi leti) napovedal, da dobi Ljutomer nemško šolo, ko se je bilo lepo poslopje postavilo za utrakvistično šolo, rekoč: To poslopje in ta šola sta le za — okolico, češ, trg dobi svojo nemško šolo. — In res jo je dobil. — V Brežicah je bilo celo ljudsko popisovanje v ta namen, da bi se na podlagi imen nemško govorečih, nemško mislečih in nemško politikujočih in od Nemcev zapeljanih ljudi našlo nekaj podatkov za dokaz o potrebi nemške šole. Ljudje, ki so imeli po 40 let stare otroke, gospe, ki že več let ne prebivajo v Brežicah in drugi so bili vprašani, ako so oni „deutscher Nationalität“, ako želé oni nemške šole itd. Da pa v Brežicah ni dovolj nemških otrok za trirazredno nemško šolo, da ondi sploh ni dovolj mladine za dve učilnici, ki imate skupej 8 razredov, to ve vsakdo, kdor je Brežice le od daleč videl.

Petrazrednica pa ni slovenska, marveč je ostala v višjih razredih nemška, kakor je prej bila.

In kakor je v Brežicah in Ljutomeru, tako je v Laškem trgu, v Konjicah, Vitanji, Vojniku itd. Povsodi je čisto nemška šola, v kateri je polovica slovenskih otrok, v rokah nemških učiteljev, slovenska šola pa, ki v resnici ni slovenska, je v rokah več ali manj slabih in zagrizenih nemškutarskih šolnikov.

Posebno čudno se je postopalo zdaj, ko se je v Ljutomeru razširila nemška šola na dva razreda. Temu se je odotni okrajni šolski svet odločno in zakonito uprl, toda v Gradcu njegovih zakonitih razlogov niso poslušali. Že pri ustanovitvi te šole se graška gospoda ni ozirala na zakonito potrebno število učencev; saj teh mora biti za jeden razred najmanj 40; v trgu bi bili morali število teh ljutomerskih nemških otrok najmanj podvojiti ali potrojiti, da bi jih toliko našli.

In sedaj — nova neobjirnost, nov prestop — državni šolski zakonov. Dovolilo se je razširjenje nemške jednorazrednice v dvorazrednico, za kar zahteva zakon najmanj 80 rednih učencev. In koliko so jih privabili v ljutomersko nemško šolo do danes? Na papirju je pač število 80 mogoče, a še to je dvomljivo, fakične razmere se pa temu številu naravnost rogajo. Jeli utemeljeno v postavih, da se sprejemajo v šolo — in bodisi tudi, da je nemška — otroci, ki ne spadajo v šolsko občino? Jeli postavno, da šteje ljutomerska nemška „mučilnica“ mej svojimi učenci take, ki še niso dosegli 6. leta, ali pa, ki so že prekoračili 14. leto? Naravnost nezakonito pa je, da so v to šolo vsilili otroke, ki spadajo pod druge šolske okraje, pod druge občine! In tudi za te otroke iz sosednih ali oddaljenih občin mora nositi Ljutomer težko breme vzdrževanja nepotrebne nemške učilnice! In kaj

vajočo moč kislega, ta sam je najpotrebnejši. On vzdržuje tisto ravnanje gorenja, ki dela telesu toploto in menjavo snovi.

Pluća torej obdrže prilično eno petino kislega za sé in izdihajo za to primerno množino ogljenčeve kisline. Odrasli človek, ki je močen izdih izvršil, obdrži še okoli eden in pol litra zraka v pljučah; pri navadnem, lahkem izdihanju ostane pa še krog 3 litre zraka v pljučah, ki se residualni zrak imenuje; pri sledečem navadnem vsopenji stopi pol litra svežega zraka, pri naporu pa celo en liter zraka v pluća, na to sledeče izdihanje odvede le toliko skupne množine zraka, kolikor se ga je naposled vdihalo. To dejanje vsopenja in izsopenja ponavlja se normalno 10 do 20krat v vsaki minuti toraj 20krat pol litra — deset litrov v jedni minuti, je računati v jedni uri 600 litrov zračnega prijema in ravno toliko zračne oddaje.

Akoravno je ta množina zraka po kakovosti in velikosti človeka spremenljiva, vendar je to razumno merilo na uro preračunjeno, pri otrocih šolske starosti ni manje, ko pri odraslih, ker otroci hitreje dihalo. Tako n. pr. vporabi otrok teže 25 kg. toliko zraka, ko odrasli človek 100 kg. težek.

poreče visoki deželni šolski svet k temu, da pohajajo nemško šolo celo otroci iz onostranske državne polovice, in teh samih je deset; pa saj sam to dobro ve in — nič ne reče, molči, ko gre za nemško stvar, katero še celo grozno in nezakonito pospešuje na škodo Slovencev in slovenske narodnosti na Spodnjem Štajerskem.

Denar svetá vladar.

VII.

Danes se hočemo baviti z razliko med prisilnim papirnim denarjem, kakor smo ga imeli do predlanskega leta in smo ga že vajeni ter med ljudstvenim denarjem. V članku V. pod zgornjim naslovom trdili smo, kar je tudi brez nadržanosti vsakemu vidno, da prava in resnično zanesljiva podloga državne banke nista ne zlato, ne srebro, pač pak narodov avstrijskih skupna nepremična in premična imovina, na ktere temelju bila bi državna banka zasnovana. To je tista gotovost, na katero se lahko vsak brez dvoma zanaša in noben se ne bo goljufal, ker ravno vsi vsem jamčimo z medsebojnim imetjem. Oglejmo si to bliže, na priliko tako-le: Še pred letom dni imela je avstro-ogerska država za blizu 800 milijonov raznih državnih not in bankovcev med ljudmi. Državne note so tiste, ki jih je izdala država sama na svoj račun po 1, 5 in 50 goldinarjev in jih je izdala avstrijsko-ogerska banka na Dunaji. Obeh teh denarnih vrst je kmalu nekaj nad, kmalu nekaj pod 800 milijonov goldinarjev med ljudmi, kar je od njihove fluktuacije t. j. od denarnega prometa odvisno, kolikor se namreč papirnega denarja povrne nazaj v blagajnice in ondi vniči, in pa kolikor se za ta vničen denar zopet pošlje novega med ljudstvo. Govorili smo tudi že v jednem prvih člankov tega naslova, da je dobra polovica papirnega denarja brez prave kovinske podlage in visi tako nekako v zraku. Znano je namreč, da ima papirni denar le tedaj svojo vrednost, kedar je kedo porok zanj, oziroma ga založi z zlatom ali srebrom, ali pa mu da prisilno veljavo, kakor smo jo še predlanskim imeli in jo imamo deloma tudi še v novih srebrnih kronah in goldinarjih, kajti ni prva, ni poslednja nista v resnici toliko vredna, za kolikor ju dajemo in jemljemo. In, recimo, da bi tudi banka in država res imeli zadosti zlata in srebra v svojih kletih za izdani papir založenega, bi se vendar zlasti v državnih kletih finančnega ministerstva shranjeno zlato in srebro ne smelo nikdar do čistega izdati, ker se država liki človek vendar ne more popolnoma zapustiti, da ne bi imela beliča pri hiši.

Država pa kot velik gospodar narodnostnega premoženja dostikrat prav tako kakor vsak navaden človek pride v zadrego, da ji „za trenutek“ denarja zmanjka. Ob prisilni veljavi si lahko pomaga, recimo, tako, da izda nekoliko več državnih not, ali pa druge vrste vrednotice,

katere potem vrže med borzizance kot okrestnosne in davkaproste vrednostne papirje. Tako se zgodi, da imamo dostikrat nad 800 milijonov goldinarjev javnega kredita, ki je, kakor smo že zgoraj rekli, podprt komaj za polovico s cvenkom. Kakor hitro pa bi se država odločila za ljudstveni denar, bi to ne bilo nič več mogoče, kajti ondi bi se moral vsak nad teh 800 milijonov izdani goldinar opirati na kako posest, kar bomo najbolje sprevideli iz sledečega: Janez Premožen je imovit posestnik, ki ga na kakih 30.000 gld. cenijo in kar je poglavitna reč — brez dolga. Prigodi se pa, kar je v navadnem življenju povsod lahko mogoče, da Janez nevtogoma 10.000 gld. potrebuje. Ker ima trdno kmetijo, gre k državni banki, ktera je ustanovljena na narodnem premoženju in pravi: „Posodite mi 10.000 gld.“ Banka Janezovo posestvo ceni, se prepriča, da je tu posojilo varno in pravi: „Dobiš jih, le pisem zadolžnic ali kakor se jim danes pravi hipotekarnih zadolžnic nam za deset tisoč goldinarjev podpiši in pusti tukaj, pa boš še danes dobil od nas 10.000 gld. v notah ljudstvenega denarja na posodo, za kar nam plačaš po 2% na leto, mi bodemo pa tvoje zadolžnice spravili in po potrebi tudi razprodali, če bo treba, kajti nam in vsakemu so toliko vredne, za kolikor se glase. Jemal jih bode vsakdo rad, ker smo mi, t. j. državna banka porok z narodnim premoženjem za nje. Kakor tebi, pomagala bode državna banka vsakemu posestniku, komur bode mogoče izpolniti predpisane pogoje.“

Državna banka sama pa bode strogo obvezana in se ji bo v tem oziru tudi strogo na prste gledalo, da ne bo nikomur, tudi državi sami ne, dajala not na goli kredit, t. j. brez zamene z zadolžnicami.

Državna tiskarna smela bi toraj potem državo in državno banko le v toliko z notami ljudstvenega denarja zakladati, v kolikor bi se komisija, ktera bi imela banko v rokah izkazala s hipotekarnimi zadolžnicami. Le za toliko in ne vinarja več! In če bi se primerilo, da bi kak posestnik prišel na boben, ker bi ne mogel posojila vrniti in tudi obresti ne več poravnovati, bi tudi še ne bilo nikake nesreče, kajti država sama bi stopila na njegovo mesto kot posestnik, od ktere bi zadolženec posestvo vsak čas lahko zopet kupil, ako bi se mu razmere zboljšale, kar ni ravno vedno nemogoče.

Iz tega smo razvideli, da se ljudstveni denar od navadnega papirnega denarja s prisilno veljavo vže v tem razlikuje, da je vsak krajcar ljudstvene veljave popolnoma pokrit z narodnim premoženjem, kar se pa o milijonih prisilne veljave nikakor ne more trditi. Ker bi se pa vse obresti od takih posojil v državne žepe stekale, bi državna imovina tudi od leta do leta naraščala in čem večja bi ta bila, tem več bi bilo mogoče državnih not in bankovcev sedanje avstrijske kakor tudi kronine veljave preklicati, tako, da bi s časoma imeli le note

V pljučah je v eni uri od 500 do 600 litrov vdihanega, čistega zraka ostalo kak h 100 litrov, in se istočasno izdihalo 20 do 25 litrov ogljenčeve kisline in 52 gramov vode in plinastih izmečkov na zrak.

Ta izdihani, nečisti zrak, ki ima na 4 odstotke ogljenčeve kisline, je za dihanje nesposoben postal in toplokrvnim stvarjem ne more več za dihanje rabiti.

V zraku se pa nahajajo tudi primesi in sestavine kot organski in neorganski prah, vodni hlap, ogljenčev plin, ogljenčeva kislina, ogljenčev vodenec, amonijak i. dr. in večina imenovanih plinov deluje v večjih množinah vdihana, kot nevarni strupi na organizem. Ako ima zrak 8 do 10 tisočdelov ogljenčeve kisline, je pokvarjen, so pa že 4 odstotki od 500 litrov zraka toraj 20 litrov ogljenčeve kisline izdihane, je isti zrak že celo spriden in škodljiv.

Če se tak zrak v zaprtih prostorih zopet diha, je končno strupen in prikažejo se njegovi škodljivi posledki. Neštevilne bolezni jemljejo svoj začetek iz odteganja čistega zraka pri ljudeh s sedečim življenjem in trajnim dihanjem spridenega škodljivega zraka v zakurjenih zaprtih in neprezračenih prostorih, kjer je mnogo

ljudi dihala, več luč gorelo, kakor v delavnicah, gledališčih, koncertnih in prenapoljenih šolskih sobah. Mnogo slučajev, ki povsem zastrupljenju enačijo, kakor slabost, glavobol, bljuvanje, pomnoženo žilobitje, vtripanje srca, omotica, omedlevica in nezavest so prišle čez osebe, ki so se dalj časa zadržavale v spridenem zraku, v katerem tudi luči medlijo in končno ugasnejo.

Če se vzame 1 del ogljenčeve kisline v 1000 delih zraka za mejo, o kateri se dobri in slabi zrak loči, vendar prestopa zrak to mejo v šolskih sobah precej, ker se je našlo v učilnicah 13 do 20 tisočink ogljenčeve kisline in se torej lahko razloči obolenje mnogih otrok v šolski dobi. Otroci pa so proti slabemu zraku mnogo občutljivejši, nego odrasli ljudje.

Jasno bode tedaj, kako neobhodno potrebno za zdravje in življenje je krepko normalno dihanje čistega nepokvarjenega zraka. Nam je torej dolžnost vsak dan se dihanju prostega atmosferskega zraka zadostno izpostaviti, in če smo po poklicu in domačih opravkih prisiljeni v zaprtih prostorih ostati, vendar moramo vedno v naših staniščih in spalnicah za čist in nepokvarjen zrak skrbeti.

ljudstvene veljave za denar. Kaj pa vse iz tega sledi?

V prvi vrsti, kar je posebno za kmeta in obrtnika nepopisljive važnosti, to, da bi se denar zdatneje laglje in ceneje, nego je to tem ljudem dandanes mogoče, dobil na posodo za jako male obreti, recimo po 2%, ker bi ga država sama za to ceno rada dajala. Vsled tega bi veliki kapitalisti tudi ne dobili več nego po 2 od sto od svojih posojil, ker bi nobeden ne jemal dražjih posojil, če jih v državni banki po 2% dobi. Vsled tega prišlo bi tudi več denarja med ljudi in tožbe, s katerimi se prominjajoče stoletje od nas poslavlja, da povsod denarja manjka, bi sčasoma ponehale. Da bi pa prehod od današnjih 6, 5, 4 in 3½ od sto ne bil, kakor se reče, skozi strm in grm, naj bi se obrestne številke polagoma in v presledkih od petih do petih let zmanjšavale od 6 na 5, na 4, na 3½, na 3 in konečno na 2%, kjer naj bi se napravila pika.

Ako konečno še pomislimo, da mora dandanes naša država za izposojeno zlato, kar ga potrebuje plačevati, Židom obresti, za ljudstvene note vlekla bi pa sama po 2% obresti od svojih dolžnikov, je jasno kakor solnčni dan, da si ne moremo boljše veljave misliti, kakor bi bila ljudstvena veljava in ljudstveni denar. Kak poseben blagoslov pa bi izvzemši, Žide in druge velike kapitaliste, izviral iz te veljave vsem in vsakemu, pokazati hočemo prihodnjic.

Celjske novice.

(Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“) so vplačali nadalje: sl. trg Rečica 100 kron; preč. g. Franc Ogradi, opat v Celju 50 kron; sl. trg Središče 60 kron; sl. okrajni zastop gornjegrajski 200 kron, kot prvi delež od dovoljenega prispevka 600 kron.

(Imenovanja.) Sodni pristav v Celji g. Ferdinand Sokoll pl. Reno je imenovan okrajnim sodnikom v Slovenjem Gradcu na mesto okr. sodnika dra. Aleksandra Globočnika, kateri je premeščen v Konjice.

(Prvi ples v veliki dvorani „Narodnega doma“) v Celju, priredila bode narodna čitalnica dne 16. svečana 1897. Pri plesu igrala bode godba c. kr. pešpolka št. 27 iz Ljubljane. Vabila razpošiljajo se te dni. Kdor ne bi po pomoti prejel vabila, naj se oglasi pri odboru narodne čitalnice celjske. Upati je, da bode ta prva veselica dokaz našega splošnega napredka v Celju.

(K orožnim vajam) morajo letos vsi domobranci nabornih letnikov 1896, 1893, 1891 in 1890 izvzemši tistih domobrancev n. letnika 1890, pri katerih morebiti izjemoma doba vseh doslej opravljenih orožnih vaj presega 16 tednov. — Dalje iz vojskine rezerve v deželno brambo premeščen naborni letnik 1886; nadalje iz sledečih nabornih letnikov in sicer iz 1892. oni neposredno uvrščeni, pri katerih doba vseh doslej opravljenih orožnih vaj ne presega 12 tednov,

Toraj pred vsem čist, vedno se ponavljajoči zrak v bolnišnicah, delavnicah, stanovanjih in učilnicah.

Sveži po solncu presvetleni zrak je najcenejši in najboljše razkužilo. En zračni prepil skozi okna uniči več mikroorganizmov v sobi, ko en sod karbola.

Tedaj okna odpirati po dnevi in po noči. In ravno po noči potrebujejo pluća tudi posebno svežega in čistega zraka ter kislega bogatejše hrane.

Po preiskavah prof. Petenhoferja v Monakovem izdiha človek v 24. urah vdihanega zraka po dnevi 31 odstotkov kislega in 69 odstotkov ogljenčeve kisline, po noči pa vspe 69 odstotkov kislega in izdiha 31 odstotkov ogljenčeve kisline.

Po noči toraj spravljajo pluća zalogo kislega za delo prihodnjega dne. Nočni zrak je sicer hladnejši in vlažnejši, zato je pa prostejši prahu, ogljenega dima in raznih duhov, (smradov) katere provzročijo dnevni promet.

Ako nadalje govorimo o uplivu svetlobe na življenje in zdravje, tako razumemo le dnevno in za gotove slučaje posebno diktirano — neposredno — po nobenih oblakih ne oslabiljeno solnčno svetlobo, ki je tudi vir potrebne toplote, brez katere

potem iz l. 1889, 1888, 1887, 1886 in 1885 oni, pri katerih ta doba ne presega 16 tednov; in naborni letniki 1896, 1893, 1890, 1889 in 1888 nadomestne rezerve c. kr. deželne brambe izvzemši onega moštva nabornih letnikov 1889 in 1888, pri katerih doba vseh doslej opravljenih orožnih vaj 8 tednov ne presega, potem od nabornih letnikov 1892 in 1891 ono moštvo, katero še ni 8 tednov, naposled od nabornih letnikov 1895 in 1894 oni, kateri še niso nobene orožne vaje opravili.

(Besede, nič ko besede.) V državnem zboru odgovoril je pravosodni minister na mnogoštevilne pritožbe naših poslancev, kateri so mu z mnogimi vzgledi dokazali, da pri nas v pravosodstvu še dolgo ni vresničena enakopravnost. Da bi bil minister v vresničenje te enakopravnosti do sedaj kaj storil, ni mogel trditi, omejil se je samo na lepe obljube. Pa kaj so nam lepe besede in obljube, ko pa dejstev ne vidimo? Zakaj pa minister svojih obljub ne izpolni? Zakaj še ni ukrenil, da bi dobivale slovenske stranke, kedar se jih kliče na sodnijo, posebno v kazenskih zadevah, slovenska vabila, ne pa nemških? Zakaj še ni nič ukrenil, da bi naša sodišča dobila dvojezične napise in pečate? Pred 5 leti izročili so vsi slovenski advokati in notarji prezidentu dr. A. Gertscherju peticijo, naj podredjenim okrajnim sodiščem naroči napravo dvojezičnih napisov in pečatov. To peticijo vrgel je Gertscher, katerega minister ni mogel prehvaliti, — v koš in ostalo je vse pri starem.

(Celjska dvojezična gimnazija.) V proračunskem odseku gospodske zbornice je vprašal grof Harrach učnega ministra barona Gautscha, kaj se zgodi z dvojezično gimnazijo v Celju, ko je zbornica poslancev odklonila zanjo potrebni kredit. Minister je odgovoril, da je za tekoče leto obstanek gimnaziji zagotovljen, potem pa pride stvar zopet pred državni zbor. Nemci so se torej malo prezgodaj veselili svoje zmage. Drugi pot se jim pa več ne posreči dobiti slučajne večine.

(Poljski glas o celjskem vprašanju.) Poljski list „Nova Reforma“ pravi, da je glasovanje o celjski postavki najbolje pokazalo, da Nemcem ni za kulturo, temveč le za gospodstvo. Njih namen ni razširjanje omike, temveč le ponemčevanje. Nemci niso pionirji kulture, temveč le nje zapreka, ker ovirajo razvoj drugih narodnostij. Nas veseli, da tud Poljaki začenjajo spoznavati Nemce. Glasovanje o celjski postavki jim je odprlo oči. Želeti je pač, da bi sedaj Poljaki nehali podpirati te nasprotnike vsega slovanstva.

(Celjska dvojezična gimnazija brez konca in kraja.) V soboto je nemško narodni poslanec Schücker interpeloval vlado, če je res, da je učni minister dr. baron Gautsch se v proračunskem odseku gospodske zbornice izrekel, da je za letos obstanek celjski dvojezični gimnaziji zagotovljen. Interpelant vidi v tem rušenje ustave in bi rad vedel, kako hoče opravičiti svoje postopanje učni minister. Ta interpelacija je samo volilno agita-

nobeno višje organsko življenje vspevati ne more, in ima svetloba sama odločno oživljajočo moč na nas in na prirodu. Poglejmo rastlino, ki je rastla v temnem kraju, v kleti, kamor le neznahtna svetloba prihaja. Bleda je njena barva, zelo je slabotna in lahko usahne.

Sme se splošno reči, kar v solnčni svetlobi raste, je popolno, krepko in zdravo, kar pa v temi raste je nepopolno in slabotno. Tako je tudi pri mnogih živalih.

Ko zgine svetloba zvečer, tedaj zahtevajo počitka; ob zori — jutranji svetlobi — se pa vse zbudi na novo okrepcano in oživljeno.

Tudi človek je bitje svetlobe, njegovi možgani so svetlobni organ, ki po noči počiva in svetlobnega vpliva prihodnjega dne potrebuje, da se zopet zbudi, in da po prisilnem odtegovanju svetlobe hira in zboli.

Saj vemo, da so ljudje, ki so dalj časa v temnih prostorih — ječah — bivali, ne le v njihovem razvoju in reji, ampak tudi duševno shujšali, da so po daljšem odtegovanju svetlobe na umu oslabei in blazni postali. Že v preteklem stoletju je slavni kemikar Lavoisier po svojih opazovanjih se izjavil, da svetlobi ravno toliko važnost za ohranjenje zdravja pripisuje, kakor

cijsko sredstvo. Druzega pomena nima. Vlada nanjo najbrže niti ne odgovori.

(Zaprli so) dne 17. t. m. dva ubijalca in razbojnika 26 letnega Martin Kaiser-ja in 23 letnega Janez Dobnika, oba iz Brezna na kor. žel. Zagovarjati se bodeta imela pred celjskim okrožnim sodiščem radi ropu in umora.

Spodnještajerske novice.

(Duhovniške spremembe.) V stalni pokoj stopil je č. g. župnik Jakob Kolednik na Hajdini. — Razpisana je župnija Hajdina do 18. februarja t. l. Patron nadžupnija Hoče. — Župnijo na Bizeljskem dobil je č. g. Iv. Pavlič, kaplan v Pišecah. — Umrl je č. g. Valentin Kranjc na Remšniku v 58. letu starosti. N. p. v. m.

(„Kmetijsko bralno društvo“) v Grižah ima svoj občni zbor dne 24. t. m. Dnevni red je: Volitev novega odbora in pa zapisovanje novih udov. Začetek ob 3. uri popoldne. Gostje dobro došli.

(V Šmartnu na Paki) umrl je 13. t. m. po dolgi in mučni bolezni g. Alojzij Krajnc v 23. letu svoje starosti. Ranjki služboval je kot uradniški aspirant v Achau pri Dunaju, dokler ga bolezen ni prisilila, službo popustiti. Bodi mu lahka zemlja domača!

(V Šmartnu na Paki.) Tistim vrlim možem, ki bi radi v svojem kraju ustanovili bralno društvo, se svetuje, da se kar obrnejo do kakega bralnega društva, ki bo gotovo ustreglo s potrebnim navodom, kakor tudi s posojeno društvenih pravil.

(Novi občinski odbor v Braslovčah) je sledeči: Lovro Plaskan, veleposestnik v Braslovčah, župan. Občinski svetovalci pa so: Janez Hojnik, Braslovče; Janez Remic, Letuš; Josip Kodre, Podgorje; Janez Juhart, Orlaves; Matevž Perger, Preserje; Josip Pauer, Braslovče in pa Anton Plaskan, Braslovče.

(Iz Velenja) se nam piše: Zadnje poročilo v cenjeni „Domovini“, da se vstavi delo v Lappovih premogokopih ni resnično. Opuščenih je bilo le nekaj delavcev, za katere pa se je preskrbelo drugod za službo. Delo se nadaljuje in se bode še pomnožilo v spomladi, ko se prične graditi proga železnice Velenje-Dravograd.

(Čitalnica v Mozirji) imenovala je častnim članom č. g. Anton Aškerca, Jakob Škoflek-a in pa Josip Pirša. Prvega radi zaslug na leposlovnem polju, druga dva pa radi zaslug za čitalnico in nje prosphe.

(Okrajni zastop gornjegrajski) ni le z veliko večino glasov v svoji prvi glavni skupščini dne 28. decembra 1896 sklenil in odvezal plačila za posipanje ceste za Dreto, osobito oddelek občina Kokarje, kakor se je „Domovini“ št. 2 poročalo; ampak jednoglasno sklenil, ker so zastopniki videli, da je tako prav.

(Nova pošta.) Neki dopisnik dokazuje v „Domovini“ št. 2, kako potrebna bi bila pošta

čistemu zraku. In sloveči zdravnik Dupuytren poroča o boleznih, katere po skrbnih preiskavah edino le pomanjkanju svetlobnega vpliva pripisuje in ki so tudi po vplivu svetlobe same ozdravile. Bled je človek, ki v temoti živi in naj bi tudi najčistejši zrak užival. Temota prouzroči zastajanje in težo krvi, bledico, bramorje, otožnost in poleg tega pa duševno onemoglost, topost in bolezni v živcih.

Iz navedenega sledi za zdravje, da se moramo čistemu zraku in svetlobi zadostno izpostavljati, da se ne smemo v temnih in zaduhlih stanovanjih udomačiti in stanovati. Prepričamo se torej lahko, kako važna in potrebna sta čisti zrak in oživljajoča solnčna svetloba za zdravje in življenje in tako škodljivo je dihanje nezdravega spridenega zraka in odtegovanje potrebne solnčne svetlobe.

Bodi toraj vedno naša skrb za čist, zdrav zrak in potrebno svetlobo v naših stanovanjih in učilnicah, da se bodemo radovali krepkega zdravja na duhu in telesu, po izreku „mens sana in corpore sano“ zdrava duša biva v zdravem telesu.

v kokarski občini s svojo postajo v Lačevasi in izrazi brez odlaganja bojazen in strah, da bi ga Nazarčanje ne prehiteli. Naj bo potolažen, da Nazarčanje ne bodo leteli ne pred njim in ne za njim, ker so z uljudno postrežbo in natančnostjo c. kr. poštne urada v Mozirji prav zadovoljni. Zaradi tega tudi vsak posameznik stopi z mozirsko pošto v dotiko. Ali dopisnik naj vzame na znanje, da imati samo dve hiši v Nazarjah dosti večji poštni promet, kakor dve cele kokarske občine.

(Novi brzjavni urad) se priklopi pošti za trg Rečico v Sav. dolini.

(Čitalnica v Šmarji pri Jelšah) V odbor za t. l. so voljeni: Predsednik, dr. Josip Rakež, zdravnik; podpredsednik, Josip Kaič, c. kr. davkar; blagajnik, Franc Udrinek, župan; tajnik, Ivan Debelak, učitelj; odbornik, dr. Franc Jurtela; odbornika namestnika pa Hugo Tančič, zasebnik in Martin Hrovat, veleposestnik.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmarje in Slatino) ima v nedeljo dne 24. t. m. ob 5. uri popoldne v prostorih g. Karola Jagodiča svoj občni zbor z običajnim vspešnim. Po zborovanju se priredi koncert, pri katerem iz posebne prijaznosti sodeluje šentjurski mešani zbor in kvartet „Vzgoja“. Svira šmarska godba. Po koncertu prosta zabava. Vspored koncertu je: 1. A. Hajdrih: „Mladini“, možki zbor. 2. A. Nedved: „Naša zvezda“, mešani zbor. 3. A. Foerster: „Njega ni!“ kvartet. 4. Dr. G. Ipavic: „Lahko noč!“ mešani zbor. 5. A. Hajdrih: „Sirota“, kvartet. 6. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 7. Dr. B. Ipavic: „Domovini“, mešani zbor. V odmorih svira godba koncertne komade. Odbor vabi najvljudneje rodoljube iz bližin, kakor tudi kmečko ljudstvo ter se nadeja temveč mnogobrojne udeležbe, ker že skoro tri leta tu nismo imeli večje narodne veselice.

(Vremenska opazovalnica) ustanovila se je na Žusemu v šmarskem okraju. Gotovo je ta hrib eden izmed prvih na Spodnjem Štajerskem, ki je za vremensko opazovanje zavoljo svoje visokosti in lepega razgleda zelo pripraven in kakor v to svrhu ustvarjen. Prevzel je to velevažno opravilo tukajšnji g. učitelj, M. S., kateri se bode bavil z veseljem razum težavnih stanovskih dolžnosti tudi s to stroko.

(Iz Sl. Bistrice.) Pravična jeza popada človeka, ako prejme pismo s popolnoma nemškim pečatom kakor: „St. Martin b. Oberburg“ (Šmartno), „St. Xaveri im Santhale“ (Sv. Frančišek), „Riez in Steiermark“ (Rečica); in to v popolnoma slovenskih krajih Gornje Savinjske doline, (— ki sploh nima nobenega Nemca —). So li se ti kraji v novejšem času preselili na Prusko; zakaj starejše pošte ima o vse dvojezične pečate? Tujec, kateri vidi samo nemške pečate, gotovo misli, da so v omenjenih krajih sami Pranci; mi se ne smemo čuditi, ako trdijo nasprotniki, da slovensko ljudstvo samo ljubi „blaženo“ nemščino. Niso li to sramotni madeži za prelepo slovensko Gornjo Savinjsko dolino, ki se rada povsod kaže narodno in zavedno? Nedavno ste se priporočali v „Domovini“ dve novi pošti, namreč v Nazaretu in v Kokarjih; boste li tudi ti dve se ponašale s samo prusovskimi pečati? Skrajni čas je toraj, da se izbrišejo taki črni madeži! Šmarčani, Ksaverijanci in Rečičani, na noge!

(„Slovenjebistriško pevsko in tamburaško društvo“) ima 27. t. m. ob 6. uri zvečer v gostilniških prostorih g. Petra Novaka svoj občni zbor. Vse častite ude ter prijatelje petja in tamburanja vabi k obilni udeležbi odbora.

(„Bralno društvo v Žicah“.) Kakor je bralcem „Domovine“ že znano, smo dne 1. decembra l. l. predložili društvena pravila vis. c. kr. namestništvu v potrjenje. Na to smo ravno na novo leto dobili potrjena pravila. Na dan svetih treh Kraljev pa smo že imeli prvo občno zborovanje, ki je bilo celo dobro obiskano. Radostno smo pozdravili čast. gg. kaplana Finka in Gosaka, kakor tudi gosta g. Zorna iz Dramelj. Po pozdravu zač. g. načelnika Podkubovška povzame besedo gosp. Rad. Fink, kaplan v Vitanju, ter nam v lepem, navdušenim govoru razloži nujno potrebo, namen in korist bral. društva. Gosp. šolski voditelj prebere pismo č. gospoda Ivana Grobelšeka, prezbitera v Mariboru, v ko-

jem pozdravlja imenovani gospod z velikim veseljem, s presrečnimi besedami in h koncu tudi z ognjevito pesniško besedo novo društvo. Po prečitanih društ. pravilih so se zapisovali udi, kojih je takoj pristopilo 32. V odbor so se volili: G. Grobelšek Luka, načelnik; Podkubovšek Jože, namestnik; Jurko Rad, tajnik; Zimmermann Martin, blagajnik; Klinc Jože, knjižničar; Gosak Janez, župan, Ulčnik Janez, Košir Ant., udje. Začetek društva je povsem tak, da se smemo nadjati najboljšega napredovanja.

(Zreče.) Učiteljsko društvo za konjiški okraj zborovalo je na dan 17. drudna 1896: v konjiški slovenski šoli. Zborovanje otvoril je naš namestnik g. Radoslav Jurko s presrečnim pozdravom navzočim blizu tako le: „Dragi mi gosp. tovariši, častite gdč. tovarišice! Odzoveč se prijetnej dolžnosti, vas presrečno pozdravljam, to tem bolj, ker ravno z vašo današnjo navzočnostjo svedočite, da vam naše društvo ni deseta briga. — Dosti neprilik in ovir stavi se našemu društvu k popolnemu razcvitu in k temu se še družji žalibože nebrižnost in mlačnost nekaterih tovarišev. Zastonj trobiš takim ušesom o kolegijalnosti, o povzdigi stanovskih teženj in drugo. A vse te sponse zdrobe se v nič, ako se le mi, ki čutimo stanovsko zavednost, ravnamo po geslu Njegovega veličanstva: Viribus unitis! Čim manj nas je društvu vdanih in zvestih, tem bolj se oklelimo drug drugemu, tem intenzivnejše negujmo pristno, nehlinjeno tovarištvo in uspeh ne bode izostal, društvo more procvitati, da nam bode v veselje in ponos!“ — Preidoč k 1. točki vspešnega prečita se dopis štajerskega „Lehrerbunda“ o društveni zadevi. Se je vzelo na znanje. Volitev v novi odbor imela je ta-le izid: G. Franc Brinar, načelnik; g. Radoslav Jurko, namestnik; g. Lovre Serajnik sen., blagajnik; g. Svojomir Šnuderl, tajnik; gg. Anton Eberl, Rihard Kokot in gdč. Milka Pirnat, odborniki. — Prihodnje zborovanje določilo se je na prvi četrtek sušca meseca v Konjicah. — Torej na veselo snidenje!

(Iz Rogatca) nam poročajo, da na ondotni pošti Karol Farschnig nemara prodajati dvojezičnih tiskovin. Mi svetujemo gospodom, katerim se take tiskovine na njih zahtevo ne dajo, koj pritožiti se na c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradci. Če pa bi tudi to ne pomagalo, pa naj javijo nam, ki bodemo že našli pot, po kateri bodo prišle dvojezične tiskovine v ta slovenski kraj.

(Vabilo) na koncert vojaške godbe c. in kr. pešpolka nadvojvode Leopold št. 53. iz Zagreba, katerega priredi čitalnica v Brezicah, dne 2. februarja 1897, v „Narodnem domu“. Vspored: 1. Titl: „Slovanska ouvertura“. 2. Zajc: „Večer na Savi“. 3. Ronbanti: „Alla stella confidente“, romanca. 4. Titl: „Serenada“ za flavto in celo. 5. Ipavic: „Domovina“, duet. 6. Leopold: „Venec slovanskih pesmi“. Po koncertu prosta zabava in ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 gl. za obitelj 2 gl.

(Iz Ptuj.) „Kmetijsko bralno društvo“ v Krčevini pri Ptuj priredilo je svojo običajno zimsko veselico s sodelovanjem društvenega mešanega zbora v nedeljo dne 10. januarja 1897, v gostilni g. Blaža Windisch-a na Štukih. Navzočim je bila dana priložnost, prepričati se, kako društveni mešani zbor napreduje ter o priliki veselice svojo častno mesto zastopa. Slišali smo, kako lepo doni narodna pesem iz grl kmetijskih deklet in fantov. Pozdravljajoč društvenike omenil je društveni predsednik svojo težavno stališče ter z veseljem konstatiral, da mu daje tolika udeležba znovič pogum delovati „Vse za vero, dom, cesarja“. Temu društvenemu geslu vsi navzoči kakor iz enega grla s trikratnim „živio“ pritrđé. Društvo, oziroma odbor je pokazal, da je na pravem mestu, da je njega delovanje ljudska narodna volja. Nepozabljivi vladika Slomšek nabral je nam toliko lepih pesmi, da jih narod in njega nasledniki prepevajo. Kaj pomaga pesniku trud, ako se narod ne briga za lepoto pesmi. Drage pevke in pevci! — zahajajte pridno k pevskim vajam, koje so vsako nedeljo in praznik od 1.—2. ure popoldne ter prepevajte radi pesmi svojega naroda. Kdor sam sebe zaničuje, je podlaga tujčevi peti.

(Okr. bolniška blagajnica v Ormoži) imela je v V. upravnem letu 1897 gl. 29 kr. dohod-

kov in 1444 gl. 07 kr. stroškov. Preostanek je tedaj 193 gl. 29 kr.

(„Kmetijsko bralno društvo v Majšpergu“) ima v nedeljo dne 24. januarja t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih gostilničarja in veleposestnika g. Janeza Korže-ta svoje zborovanje, pri kojem se bodo sprejemali tudi novi udje. Po zborovanju bode veselica s petjem. Pel bode domači mešan in možki zbor in sicer po sledečem vspešnem: 1. Anton Foerster: „Ah ni li zemljica krasna?“ poje mešan zbor. 2. Hrabroslav Volarič: „Slovenski svet, ti si krasan!“ poje možki zbor. 3. P. Hugolin Sattner: „Nazaj v planinski raj“, poje mešan zbor. 4. P. Hugolin Sattner: „Po zimi iz šole“, poje mešan zbor. 5. „Slovenec sem“, poje možki zbor. 6. „Slovensko dekle“, „Pojezeru“, „Prememba“, „Barčica“ itd. Vstopnina za neude 10 kr. Udje so vstopnine prosti. K mnogobrojni udeležbi vabijo se slovenski rodoljubi.

(Iz Ljutomera.) Odbor „Političnega in gospodarskega društva v Ljutomeru“ priredi v nedeljo 24. januarja 1897, ob 3. uri popoldne v gostilni g. Vaupotiča svoje zborovanje s sledečim vspešnim: 1. O državnem zboru poročna naš poslanec g. dr. Lavoslav Gregorec. 2. O deželnem zboru in o volitvah v peto kurijo naš deželni poslanec g. dr. Fr. Rosina. 3. Slučajnosti. Ker bodete te poročili velevažni in zelo zanimivi, prosi odbor vse okoličane in Lotmeržane naj se ga gotovo vdeležijo.

(Odlikovanje.) Gospod Janez Robič, nadučitelj na Franc Jožefovi šoli v Ljutomeru imenovan je ravnateljem.

(„Bralno društvo v Cezanjevcih“) ne bode imelo svoj občni zbor v nedeljo dne 24. januarja t. l., kakor je bilo v zadnji številki „Domovine“ naznanjeno, ampak v nedeljo dne 7. februarja t. l.

(Sv. Andraž v Slov. gor.) Bralno društvo ostaja še vedno na prvotnem ter pristnem temelju, bodisi z ozirom na namen, bodisi z ozirom na število društvenikov. Tega dokazala ni samo precejšnja vdeležba domačinov o priliki občnega zbora na dan Sv. treh kraljev, ampak to svedoči življenje društva samo, osobito ker naši farani kaj radi sežejo po barju. Želimo le, da društveniki spodbujajo še druge in tako pomorejo vresničiti namen društva.

(Iz Mariborske okolice.) Naše učiteljsko društvo je imelo dne 7. prosinca t. l. svojo glavno skupščino v Mariboru. Poleg društvenih zadev je bil na vspešnem predmet: „Važnost in vpliv zraka in svetlobe na življenje in zdravje“, poročal gospod Josip Kotnik. Na to je govoril ravnatelj in c. kr. okr. šolski nadzornik gosp. H. Schreiner o društvu za varstvo ptic z naslovom „Avstrijska zveza prijateljev ptičev“, ki si je stavila dolžnost in nalogo varovati in braniti ptice, in najpopred ukreniti pri državnem zboru, da izda resnične in veljavne postave v zaščito, katere se tudi naj v resnici povsod izpolnujejo; zlasti pa je živa potreba postavnega varstva naših koristnih pticopevk v južnih deželah, kjer se jih vsako leto na milijone pokonča. Ud tega društva lahko postane vsaka neomadeževana oseba brez razločka stanu in spola. Letni donesek članov znaša 20 kr. Učitelji in učiteljice so društvenine prosti, pa bodo razdeljevali liste med šolarje, kateri se svojeročnim podpisom zavežejo celo svoje življenje varovati in braniti ptice in živali vsakega trpinčenja in tudi druge vzpodbujati k enakemu delovanju. Med otroke, ki so se odlikovali na posebno blag način kot prijatelji ptic in živalij, razdelila se bojo darila. Gosp. ravnatelj, ki je tudi v društvenem odboru, je navzočim toplo priporočal k pristopu temu društvu in pospeševanje njegovega blazega namena. Vsi navzoči učitelji so takoj s svojimi podpisi pristopili temu društvu in dobili tudi vpisovalne pole za vpisovanje udov. Priporočati je, da bi tudi po drugih šolskih okrajih to društvo in njega blagi namen podpirali. Okrožnico „avstrijske zveze prijateljev ptičev“ in vpisovalne pole oskrbuje tudi gospod Emanuel Martini, c. kr. zemljemerec v Celji. — Na ogled smo bili dobili tudi prvi natis nove „Začetnice“, katero sta spisala gg. profesor Janez Koprivnik in Gabrijel Majcen. Ta „Začetnica“ se po sestavi in vsebini od dosedajne Mikložičeve povsem razlikuje. Cena ji bode vezani 50 vinarjev v založbi c. kr. šol. knjig.

(Vspored) društvenih večerov, katere priredi „Slov. čitalnica v Mariboru“ v pustnem času 1897. I. 23. prosinca: plesni venček. II. 2. svečana: koncert s sijajnim plesom. III. 13. svečana: strelski večer s piknikom. IV. 28. svečana: venček v kostumih. V. 2. sušča: pustni večer priredé „vandravčki“. Vsi ti večeri začnejo točno ob 8., ter prosimo slavno občinstvo, da dobaja točno ob določeni uri. Za veselico dne 2. svečana izdala se bodo posebna vabila in preskrbel se bodo lična plesna darila za dame. Ta veselica bo pri „Gambriu“, vse drugo v čitalničnih prostorih. Odbor.

(Slovensko bralno in pevsko društvo v Mariboru) bode imelo dne 24. januarja t. l. ob 2. uri popoldne v društveni sobi pri „belem zajcu“ izvanredni občni zbor, h kateremu se tem potom vabijo vsi društveniki, podporniki in prijatelji tega društva.

(Srednja gozdarska šola) osnuje se v kratkem kje na Štajerskem. O tem se zadnji čas pogaja štajerski deželni odbor s poljedelskim ministertvom.

(Polkovnik Monari pl. Neufeld) je umrl dne 12. t. m. v Gradcu v 68. letu. Rojen je bil v Šempasu na Goriškem. Leta 1847. so ga potrdili k vojakom, kjer se je popel od prostega vojaka do polkovnika. Udeležil se je več vojn in bil večkrat odlikovan. Pred desetimi leti je bil šel v pokoj.

(Veliko veselje) je sedaj mej graškimi prusaki. Upravno sodišče je razveljavilo vladno naredbo, s katero se je bilo prepovedalo graškemu županu udeležiti se Bismarckove slavnosti v imenu mesta in pa posaditi Bismarckov hrast, na občinskem svetu, kakor je bil sklenil občinski svet. Upravnemu sodišču se je zdelo, da sklep graškega mestnega zastopa je pač demonstracija, nepostaven pa ni. Na svojem svetu pa vsakdo lahko sadi, kar hoče, torej tudi Bismarckove hraste. Bismarckove slavnosti se župan ne more udeležiti, ker je minola, a Bismarckov hrast pa graški Velikonemci sedaj go tovo usade.

Druge slovenske novice.

(Nekaj ljubljanske statistike) Lani se je v Ljubljani 40 oseb težko poškodovalo, 125 pa lahko. Samomorov je bilo 12, zblaznelo je pa 26 oseb. Prijeli so 107 postopačev in 272 beračev, v prisilno delavnico so jih dali 6. Tatovi so štirikrat vlomili. Izvršilo se je 130 večjih in 109 manjših tatvin. Prijeli so 96 večjih in 59 malih tatov.

(Tat in požigalec) V Ljubljani zaprli so te dni nekega Pavla Ovojca iz Radenčic, ki je sumljiv več tatvin in da je zažgal Janezu Hribarniku kočjo pod sv. Barbaro.

(Poskušen samomor.) Na ljubljanskem pokopališču se je ustrelil Janko Grulešič, brivski pomočnik iz Karlovca, ki je v Celju 12 let delal kot brivski pomočnik. Ker se ni dobro zadel, so našli še živega in ga prepeljali v deželno bolnico. Kaj je povod poskušnemu samomoru, ni hotel povedati.

(Volilno gibanje na Kranjskem) V nedeljo je bil shod volilcev v Lescah. Shod je bil dobro obiskan. Volilci niso bili vsi jednega mišljenja. Nekateri so se izrekli za predsednika „družbe sv. Cirila in Metoda“, dr. Tomo Zupana, drugi pa za Josip Pogačnika, posestnika v Podnartu. Za kandidata, o katerih je osrednji odbor katoliške stranke vprašal svoje zaupnike na Gorenjskem, se ni nikdo oglašil.

(Umor in samomor.) Pomožni železniški čuvaj Št. Klembas v Medvodah na Gorenjskem je izvalil v svoje stanovanje sina drugega železniškega čuvaja V. Vrtina in ga zadavil, potem se pa sam vlegel na železniški tir, da ga je vlak povozil. Vzrok umoru je to, da je V. Vrtin dobil neko službo, za katero je tudi Klembas prosil.

(Občina Škofjaloka) razdelila se je na dva dela. Mesto ostane za-se, okolica pa bode svoja občina.

(Nezgod) Dne 13. januarja t. l. šel je na lov Jakob Cengle v Bohinju. Drugi dan najdejo ga mrtvega. Spodletelo mu je, ko je šel po nekem klancu. Pri tem se mu je sprožila puška in svinčena zrna zadela so ga ravno v prsi.

(V Krškem) priredi gasilno društvo 24. t. m. ples s tombolo v čitalniških prostorih; čitalnica sama pa 31. t. m. besedo in ples. Pri besedi nastopi tamburaški zbor hrvatskih vseučilišnikov iz Zagreba.

(S Tomaja na Krasu) se poroča: Pri nas namenujemo ustanoviti posojilnico in hranilnico za tomajsko županijo, (1600 ljudi) najrajše po Raiffeisen-ovem sistemu. Posojilnica je zelo potrebna, ker so ljudje navadno na jesen prisiljeni, ali si denar od oderuhov izposoditi, ali pa teran pod ceno prodati. Denarja — tako pričakujemo — imela bi posojilnica sčasoma dovolj za svoj delokrog, vendar s početka bi nam denarja najbrže primanjkovalo; zato nameravamo z drugimi večjimi zavodi v zvezo stopiti, n. pr. s „Centralno posojilnico slovensko“.

(Samomor profesorja.) V Beljaku se je dne 6. t. m. umoril profesor A. Kropp. Pozno zvečer je prišel v lekarno. Ko je lekarnar pripravljal zdravilo, je profesor vzel steklenico morfija. Dali so mu hitro protizdravilo, a je že bilo prepozno. Zadnji čas se je profesorju malo mešalo v glavi.

(Koroške pravosodne razmere) je v kaj ostrih besedah naslikal dr. Šušteršič. Naglašal je potrebo, da se nastavijo pri dvanajstih sodiščih na Koroškem slovensčine večji uradniki. Minister Gleispach se je izgovarjal, da ni slovenskih uradnikov. — Stara pesem.

(Volilno gibanje na Koroškem.) Koroški Slovenci so že začeli volilno agitacijo. Priredé več volilnih shodov. Nekaj upanja imajo, da spravijo kacega Slovence v državni zbor. To bi bilo tem bolje želeti, da bi Nemci potem ne mogli trditi, da koroški Slovenci ne odobrujejo slovenskih teženj.

(Druga železniška zveza s Trstom.) Te dni je minister zbornici poslancev naznanil, da se novi zbornici predloži predloga o zgradbi nove železnice v Trst. Tržaški poslanec Stalitz je zagovarjal železnico čez Predel. Slovenski poslanec g. Koblar pa progo Škofjaloka Divača.

(Slovenski nagrobni napisi v Trstu.) Tržaški magistrat je nekaj časa zabranjeval samo slovenske napise na nagrobnih spomenikih slovenskih vodij. Zadnji čas pa ne pušča postaviti nobenega spomenika s slovenskim napisom. Več spomenikov morali so zopet odpeljati s pokopališča. Ljudje morajo se udati, ali pa v vsakem posebnem slučaju pritožiti se na namestništvo. Kamnosekom je pa baje tržaški magistrat prepovedal izklesavati slovenske napise. Zares čudne pravice si prisvaja tržaška mestna oblast!

(Volilno gibanje na Goriškem.) Italijani so na Goriškem že začeli hudo volilno agitacijo. Radi bi Slovincem odtrgali mandat veleposestva. Boj bode hud in treba bode Slovincem največje pozornosti, da ne propadejo. Večina je odvisna le od par glasov. Če nekaj slovenskih volilcev ostane doma, pa zmagajo Italijani. Pa tudi za mandat pete kurije se trudijo Italijani. Zanašajo se na nejednost slovenskih strank. Poraz Slovencev v tej kuriji bi bil največja sramota in bi tudi ne ostal brez slabih posledic. Italijani bi tak izid volitev porabili za dokaz, da je večina Goriške italijanska. Tudi višji krogi na Dunaji, ki Slovincem niso naklonjeni, bi stvar tako tolmačili in se še manje ozirali na želje goriških Slovencev. Zato je pa dolžnost onih goriških Slovencev z vsemi silami delati na to, da bode v novi kuriji voljen zaveden Slovenec, da vlada izve, da je večina Goriške zares slovenska in da se slovensko prebivalstvo na Goriškem zaveda svoje narodnosti. Tržaški namestnik vitez Rinaldini potem ne bode mogel več na Dunaj poročati, da je večina Goriške zadovoljna z laškim uradovanjem.

(Zdravnika zaprli.) Na Reki zaprli so zdravnika dr. Konstantina Lambrora iz Janire. Pripeljal se je bil po morji, a je na ladiji ukrad pet zlatih gumbov, vrednih 40 glđ.

(Trgovca z dekleti) Na Reki so zaprli Žida Ignacija in Mihaela Grossa iz Plevke na Ogerskem, ko sta hotela tri mlada dekleta odpeljati v zloglasne hiše v Južni Ameriki. Dekleta so izpovedala, da sta jim obetala dobre službe. Dognalo se je tudi, da sta nedavno dve drugi dekleti spravila v Južno Ameriko.

Druge avstrijske novice.

(Deželni zbori) se zopet snidejo koncem tega meseca, ko konča državni zbor svoje zasedanje. Te dni se razglasi cesarski patent, s katerim se skličejo tisti deželni zbori, ki v decembru niso bili sklicani.

(Državni proračun) rešil se je v torek v zbornici poslancev. S tem je državni zbor rešil glavno svoje delo.

(Časniški kolek.) Zbornica poslancev je sklenila, da se odpravi časniški kolek za tednike že z dnem 1. marca in za dnevniške z začetkom prihodnjega leta. Žal, da ni mnogo upanja, da bi ta sklep zakon poslal. Najbrž se stvar pokoplje na željo vlade že v gospodski zbornici.

(Češka šola na Dunaju.) Občinski zastop dunajski je sklenil pri učnem ministru Gautschu ugovarjati proti temu, da bi se priznala pravica javnosti češke šole na Dunaju. Na Dunaju biva nad 100.000 Čehov, pa jim Nemci še jedne javne ljudske šole ne privoščiijo.

(Umrli je) na Dunaji geolog vladni svetnik Franc Krauss v 62. letu. Bil je znan tudi na Slovenskem, ker je znanstveno preiskaval kraške jame.

(Skupen pastirski list) nameravajo izdati avstrijski škofje pred državnozbornimi volitvami. Sestavil ga bode praški nadškof kardinal grof Schönborn.

(Zakon o kmetskih zadrugah) se ne reši več v tem zasedanji temveč še le v prihodnjem državnem zboru, kakor se je izrekel poljedelski minister grof Ledebur. Ta stvar se odklada, kakor sploh vse, kar bi bilo kmetom v korist. Če je pa treba kak nov davek vpeljati, tedaj pa že vlada najde čas, da se stvar reši. Še pod Taaffe-jem je bil grof Falkenhayn predložil zakon o kmetijskih zadrugah; pod Windischgrätzovo, Kielmanseggovo začasno vlado je stvar spala. Sedanji poljedelski minister je Falkenhaynov načrt umaknil in predložil novo predlogo, o kateri pa ne moremo reči, da bi bila bolja. Ta predloga pa ostane nerešena, ker se poprej razpusti državni zbor. Novemu državnemu zboru se pa mora predloga na novo predložiti. Potem se zopet izroči odseku, predno se pa končno reši, pa morda mine še par let, posebno če novi državni zbor ne bode odločneje branil kmetskih koristij, kot jih je sedanji.

(Praškim županom) je že potrjen Mlado čeh dr. Podlipny. Nekateri so mislili, da ne bode dobil potrjenja zaradi nekega govora, katerega je imel pri neki slavnosti telovadcev na Francoskem. Grof Badeni pa taci pomislikov ni imel. Njemu je bilo na tem, da ne bode v Pragi v mestnem zastopu kacihi tacihi demonstraciji, ki bi pripeljale do razpusta mestnega zastopa. Vlada sama je dr. Srba pregovorila, da se je odpovedal županstvu dr. Podlipnemu v korist. Grof Badeni je imel prežalostne skušnje z razpustom dunajskega mestnega zastopa, da bi kaj tacega še poskušal v Pragi. Sicer se pa tudi nadeja, da bodo sedaj Čehi raje podpirali vlad, ko je njih pristaš praški župan.

(Volitve za hrvaški sabor) bodo to leto. Imeniki volilcev so že sestavljeni, a slišijo se od povsod pritožbe, da se je jako samovoljno sestavljalo. Razporedili so se po največ v tacihi krajih, da ljudje le s težavo pridejo do njih. Vidi se, da je vlada gotovo dala, kako navodilo oblastvom, kako naj postopajo, da več opozicijskih volilcev pripravijo ob volilno pravico. Predno se razpusti, bode sabor baje še zboroval jednokrat v maju.

(Ružičevi predlogi) Poslanec dr. Ružič je stavil v hrvaškem saboru štiri predloge, ki so vzbudili veliko pozornost v hrvaškem časopisju. V prvem predlogu zahteva, naj vlada vse potrebno stori, da se prepreči propadanje hrvaškega Primorja in naj se v ta namen preskrbi za potrebne železniške zveze in osnuje ladijedelnica v Kraljevici, novo pristanišče v Bakru, napravijo naj se na primernih krajih tudi morske kopeli. V drugem predlogu zahteva predlagatelj, naj vlada vse stori, da se prepreči izseljevanje iz Hrvaške. C. kr finančni erar naj kupuje posestva na dražbi in jih prepušča prejšnjim lastnikom ali drugim ljudem proti odplačilu v večletnih obrokih. V tretjem predlogu se od vlade zahteva,

naj bolje varuje hrvaške pravice na Reki in ondu osnuje tudi hrvaške ljudske šole. V četrtem predlogu pa zahteva da se zapro vse madjarske šole na Hrvaškem, ker so nepotrebne in protizakonite. Vladna stranka je grozno jezna zaradi teh predlogov in očita opoziciji, da hoče s takimi predlogi samo vplivati na volilce.

Ogled po širnem svetu.

(Grof Goluchovski v Berlinu.) Avstrijski minister vnanjih stvarij grof Goluchovski se je te dni udeležil slavnosti reda Črnega orla v Berlinu. To je najvišji pruski red in ga ima tudi grof Goluchovski. V Berlinu je imel tudi posvetovanja s tamošnjimi državniki. Nekateri listi pripisujejo temu obisku velik pomen; vladni so pa posebno z veliko natančnostjo zaznamovali, pri komu je bil grof Goluchovski vse na kosilu.

(Srbija in Bolgarija.) Srbski kralj obiše sredi februarja bolgarskega kneza. Ta obisk v sedanjem času ni brez pomena, kajti želeti je jedinstvi mej Srbijo in Bolgarijo, če pride do kacic prekucij v Orijentu.

(Stoletnico rojstva cesarja Viljema I.) hočejo letos Nemci posebno sijajno praznovati dne 5. aprila. Te slavnosti udeležijo se najbrž tudi avstrijski Nemci. Graški prusofili imajo sedaj priložnost, da posade kak Viljemom hrast in tako pokažejo svoje velikonemško mišljenje. Misli se neki potem proglasiti ta dan po vsej Nemčiji za narodni praznik, ki se bode praznoval vsacih pet let. Gotovo bode vselej ob tej priložnosti več socializmov zaprtih zaradi razžaljenja veličanstva in podobnih zločinov.

(Angleški parlament) se je otvoril v ponedeljek. Prestolni govor omenja dobrih razmer z vsemi državami in dogodkov v Turčiji. Indijski vladi se je naročilo, naj stori stroge naredbe proti gladi in kugi. Parlamentu se predlože načrti zakonov o pospeševanju ljudskega šolstva, o odškodovanju delavcev pri nezgodah, osnovi posebnega irskega poljedelskega urada, in prepovedi uvažanja izdelkov tujih kaznilnic.

(Albanci) se branijo plačevati davek. Upri so se že z orožjem. Vlada je pa vsled tega ustavila pobiranje davkov. Sultan visoko čisla Albance in bode jim rajši davek pustil, kot bi se jim zameril. Mohamedanski Albanci se dajo jako dobro porabiti v bojih proti kristjanom in se v tem oziru morejo primerjati Kurdom.

(Turški sultan) je zopet nekaj izmislil, da prepreči preosnove, katere zahtevajo od njega velevlasti. Naročil je vladi, naj sestavi svoj načrt preosnov, ki naj sega še dalje, nego segajo preosnove, ki jih zahtevajo velevlasti. Seveda izvele bi se te preosnove ne, temveč samo razglasile.

(Na Kreti) so razmere jako kritične. Bati se je vsak čas nove vstaje. Turški kmetje že beže iz vasij v mesta, kristjani pa iz mest v gore. Guverner Berovič pa sam ne ve, kaj bi storil, da ohrani red.

(Vstaja na Kubi.) Po nekem poročilu misli španska vlada drugi mesec razglasiti neke preosnove na otoku Kuba. Ne ve se pa, če bodo zaradi tega že vstasi odložili orožje. Vstaski poveljnik Gomer se baje z večjo četo približuje Havani. Španska poročila o zmagah bila so, kakor se kaže, največ izmišljena. Španija bode Kubo težko obdržala, ko bi tudi sedaj vstajo zatrla. Dolgo časa morala bi ondu imeti vsaj 200.000 vojakov, kar bi jo jako mnogo stalo. Od Kubancev ne more zahtevati, da bi nosili vse te stroške, ko je dežela popolnoma opustošena. Raznesla se je novica, da bode papež posredoval mej Španci in vstasi, kar pa ni verjetno.

(Italijani v Afriki) nimajo sreče. Sedaj so pa začeli jih nadlegovati Sudanci. Trdnjavo Kassalo so že popolnoma odrezali od ostale italijanske naselbine. Batalijon italijanskih vojakov v Kassali je v največji nevarnosti. Italijani imajo v Afriki premalo vojakov, da bi se mogli uspešno ustavljati navalu Sudancev. Italijani se utegnejo še kesati, da niso popolnoma ostavili Afrike, ko so videli, kako so neugodne razmere zanje.

Dopisi.

Laški trg. Dovolite, da na kratko opišem za nas jako pomenljivo slavnost in tako obvestim cenjene čitatelje „Domovine“ o našem otvorjenju okoliške šole.

Zbrali so se vsi slavnostni udeleženci v prostorni šolski dvorani, v kateri se je cela slavnost tako le vršila:

Gospod Andrej Elsbacher, pozdravljal je kot načelnik krajnega šolskega sveta, vse došle goste ter zaklical pospešitelju celega šolstva, našemu presvitlemu cesarju trikratni „živio!“

Kot drugi govornik nastopil je c. kr. okrajni glavar, gospod grof Attems, kateri se je v svojem govoru, posluževal poleg slovenskega tudi nemškega jezika. Zahvalil se je najprvo za prijazno vabilo, k otvoritveni slavnosti, posebno pa krajnemu šolskemu svetu, za veliki trud, katerega je imel pri celi stavbi, da je bilo mogoče lepo, krasno šolsko poslopje, tako hitro izročiti vzvišenemu namenu. Vspodbujal je zbrano učiteljstvo do vestnega izpolnjevanja njih dolžnostij in šolsko mladino do pridnega obiskovanja šole in konečno izročil novo šolsko poslopje javnim obiskom, z iskreno željo, da bi nova šola razcvitala v blagor tukajšnjega prebivalstva.

Po jako lepem in zbranem govoru gospoda okrajnega šolskega nadzornika P. Leitgeba, do učeče se šolske mladine, razkril je šolski vodja gospod nadučitelj K. Valentinič v daljšem jako temeljitem govoru celo zgodovino tukajšnje okoliške šole. Posnel sem iz podanih črtic, da je bila šola tukaj leta 1774, najprvo enorazredna in se je tista še le sčasoma razširila v štirirazrednico. Zaradi predlanskega velikonočnega potresa, kateri je staro šolsko poslopje popolnoma razrušil, bile ste primorane slavne občine Marija-Gradec in Sv. Krištof, se odločiti za novo stavbo. Po velikodušnem posredovanju, državnega poslanca, velečenjenega gospoda Mihaela Vošnjaka, dobile ste obe imenovani občini, državno podporo v znesku 4300 gld. in se je stavba izročila za 18.600 gld. stavbenemu mojstru gospodu Jos. Michelnu iz Gradca. Ta je stavbo v modernejšem slogu, vkljube skrajno neugodnega vremena do 1. novembra p. l. brez vsake napake dovršil, tako, da se je moglo pričeti s podukom že 4. t. m.

S tem je bil službeni del cele slovesnosti končan, na kar se je šolska mladina, v raznih šolskih prostorih pogostila, za katero prireditelj gre gospodu učitelji Četini, kakor tudi požrtvovalnosti tukajšnjega narodnega prebivalstva, posebno pa slavni družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, katera je v to svrhu poslala znatno svoto 50 gld., najsrčnejša in najtoplejša zahvala!

Od Sv. Antona v Sl. goricah. Z zadovoljnim in veselim srcem spominjamo se na občni zbor in veselico tukajšnjega „Katoliškega bralnega društva“ dne 10. t. m. Že na predvečer bili so pevci in igralci, ki so se sešli k vajam v šoli, nekako posebno dobre volje. Vsak je hotel kako lepšo in veselejo zapeti. Društvo je pridobilo letos nekaj več udov. Blage volje so se nas spominjali s podporo č. gg.: Dr. Fr. Jurtela, Fr. Gomzi in L. Uratarič iz Vojnika, ki je ravno slučajno tod potoval; prisrčna hvala vsem dobrotnikom! Kakor se vidi, bo zamoglo društvo svojo knjižnico nekoliko bolj založiti, kajti do zdaj trpeli smo res pomanjkanje knjig. Dokler bralno društvo nima bogate knjižnice, ovira samo v sebi svoj napredek, ker mu manjka ravno tega, s čemur bi si vabilo in pridobilo več udov.

Jedro cele slavnosti bile so krasne pesmi; pevovodja nadučitelj g. Fr. Pečovnik in njegovi vrli sotrudniki so posebno tokrat pokazali svojo dovršenost v petju. Zdi se mi, da mi zvenijo še danes v ušesih mili glasovi:

„Pod trto bivam zdaj,
V deželi rajskomili . . .“

Tudi igra je presegala vsakoršno pričakovanje; ravno „Krivec“ bil je kriv, da so se marsikomu ustne žilice in kite krepko natezale.

Pri prosti zabavi bilo je prav živahno gibanje; prostora je pomanjkovalo. Počastili so nas gosti od Sv. Andraža v precejšnjem številu, potem od Sv. Jurja ob Ščavnici in od Negove.

Da bi se tedaj naše bralno društvo v resnici povzdignilo do svoje popolne moči ter bi po svojem namenu blagodejno vplivalo na prebivalstvo, koje bi se potem razvijalo na lastno korist in v čast narodu, v to pomozi Bog!

Gradec. (Sijajni ples slovanskih velikošolcev v Gradcu dne 13. prosinca 1897. leta.) — Sijaj . . . na vseh straneh nebroj bliščečih lučic; kako lepo! Kar tesno mi postaja pri tem pogledu. V kotu tam pa naznanja krasna trobojnica, zastava „Triglava“, da je ta dan slovanska svečanost! Da, slovanski ples je! Ob strani cveta slovanske akademične mladine šeta po dvorani vrsta krasnih dam. Čaroben, omamljajoč sijaj ženskih toalet, vmes smeh in veselje, a na licih radost in zadovoljnost, — naj ne bo žal niti onim, kateri so s požrtvovalnim trudom dosegli ta vspeh, niti onim, kateri so s prispevki prihiteli graški akademični mladeži na pomoč; saj je ta ples velikanskega pomena v nemškem Gradcu; kdor tega ne pripoznava, ta ne pozna naših razmer.

In vse to v tako blag namen, v povzdigo slovanstva in v podporo vstanovitve slovanskega bolniškega društva dijaškega! Koliko je osobito slovenskih dijakov, kateri prinesejo kal boleznai seboj že iz gimnazije! „Moral bi iti k zdravniku, da, moral . . . a, kdo mi plača . . . kdo? — Ne morem!“ Tako hujša od dne do dne, bolezen se kaže očitneje in konec je — zgodnja smrt! Kako blaga je bila toraj ideja odbora oziroma predsednika „Triglava“ g. iur. M. Senčarja, napraviti na korist prepotrebne novemu društvu sijajen slovanski ples mesto običajnega „Triglavovega plesa!“

Stalo je mnogo, mnogo truda, — a vspeh ni izostal; slovanstvo doseglo je s tem plesom velikanski nedogleden moralen vspeh, čegar blagodejne posledice bomo čutili kaj kmalu. Zasluga v tem pa gre pred vsemi g. predsedniku odbora za prireditev plesa, ob enem predsedniku „Triglava“ g. Senčarju. Naj se mu izreče na tem mestu topla zahvala na njegovem zares požrtvovalnem trudu in neumornem delovanju. Naši rodoljubi v domovini pa naj bi se o tej priliki spomnili, da graški akademiki niso le potrebni, ampak so tudi vredni vsestranske izdatne podpore, posebno naj bi se tudi spomnili prevažnega činitelja v graškem slovanskem življu, društva „Triglava“.

Narodno-gospodarske novice.

Poljedelstvo in moda

Na prvi pogled je videti, kakor bi ta dva predmeta ne imela nobene zveze med sabo, da, takoj bi lahko navedel mnogo točk, če bi hotel kedo dokazati njiju različnost. Lahko bi se n. pr. ne da bi se dosti oporekalo, trdilo, poljedelstvo je koristno, moda ne; poljedelstvo je neizogibno potrebno, moda precej nepotrebna; poljedelstvo se mora na vsak način podpirati, moda nima pravice, kaj takega zahtevati, ker se kaže navadno kot ničevna neumnica i. dr. Nučemo dosti razpravljati o tem vprašanju, ampak stavimo le jedno trditev, in ta je: Moda in poljedelstvo imata že več let važno skupno dotikališče, pri katerem pa trpi toli zaslužno, poljedelstvo zaradi neke pogubne, pregrešne (trme) navade veliko škodo, katera je tako ogromna in strašna, da se mora človek le čuditi nad malomarnostjo ljudstva in postavodajalnih skupščin.

Sprehajajmo se po ulicah naših mest, in videli bomo, da kažejo ogledišča naših modistk čisto drugačno podobo. Namesto klobukov, okrašenih dosedaj s cveticami in traki razstavljeni so sedaj taki, na katerih se vidi kot kinč ubog mrtev tiček, in žalibože bode kmalu napočil čas, da bomo zapazili na polovici klobukov ljubkih sprehajalk po jednega ali dva krilatca. Ali nikakor ne čutijo take žene, da žalijo s tem, da se ravnaajo po tej neumni šegi, srce tisočero ljudij, kateri vedo, da so naše uboge ptice, ki se neusmiljeno koljejo in preganjajo, najcenejši, najspretnejši in najpridnejši delavci velike, občudovanja vredne prirode? Ali nič ne slutijo, da so edino ti majhni, ljubki pevci zmožni, pokončavati nebrojno število hroščev in drugih gola „nij“, katere delajo tako veliko škodo po gozdih, vrtih

in poljih? Če še ne vedo tega, naj se dadó poučiti, če pa morebiti vedo, pa v neusmiljenosti, ki ni primerna nežnemu spolu, govorijo: „Moda je nam čez vse draga, nočemo se ozirati na vaše zahteve“, potem naj se ne čudijo, če jih za naprej mnoge znanke in prijateljice manj prijazno in prisrčno pozdravljajo kot popred.

Na Japonskem kliče časnikarstvo vlado, naj varuje tice, in japonski časnik piše in toži sledeče: „Evropejke zahtevajo za svoj kinč lepe in koristne tice naše dežele. Če se kinčijo s temi, je to velika krivica ne samo Evropejcem samim, ampak tudi nam“. Ali naj nas ne bode sram pri takem očitaniu azijskega časopisa? Razširanje mode, katera je že več desetletij naperjena proti ticam, provzročila bode s časoma njih popolno uničenje. Žalostnim očesom gledal bode čez malo let naš ubogi, hudo trpinčen kmet krasno, a po nespameti popljeno stvarstvo, gospodar sveta bode potem sam v gozdih in logih, ki ne bodo odmevali krasnega petja nežnih ptičev, in naši potomci obsojali nas bodo kot neusmiljene, brezvestne neumneže.

Ali pa morebiti ne vidimo vse prečrno? „Kaj je pač na tem, če nosim na klobuku ptičico?“ vpraša marsikatera nežna devotka, katera je videti ustvarjena za osrečevanje in za izkazanje dobrot. A žalibog ne opisujemo vse prečrno. Pri jednom samem trgovcu londonskem (London je trg ptic in peres za vso Evropo) prejelo se je zadnje leto 400.000 kolibrijev, 6000 „rajskih tic“ in 360.000 drugih ptičev, nek drugi prejel je poslanih 32.000 kolibrijev, 80.000 vodarič in 800.000 parov perót. V jedni sami zalogi prodalo se je 760.000 tičjih kož. Nek Američan pripravil je 30.000 tičjih mehov za ženske klobuke, in nek krznar iz Novega Yorka podelal je 700.000 tičjih kož. V Cap Bod bilo je pod vodstvom jedne same osebe 40.000 morskih lastovk usmrtenih za lepotinarice. In tako dalje. Lahko bi se še navedlo mnogo enakih števil, pa zakaj? Tu omenjene že zadostujejo, da pričajo vsakega, da se morejo uničiti vse tice sploh, če se nadaljuje to neusmiljeno klanje. Posamezna plemena tic so se že srečno pokončala, tako v Floridi krasni morski orel in razun tega še vsa čapljinna plemena.

Nikakor ne priznamo prazen izgovor, da so ženske sužnje mode. Že parkrat se je prigodilo, da so se uprle ženske z vspehom modi ali da so vspešno vplivale na njo. Ko je pred nekaj leti dunajska podkitaraska obrt popolnoma opešala, pomagalo se ji je od dvora, in ko se je ob istem času zaslíšalo iz Krkonoš tarnanje, da umirajo tamošnje, itak slabo plačane klekalke čipek od gladu, sprožila je blaga cesarica sama prva misel, da se jim naj pomaga, in cela kronovina posnemala je njen vzgled, obvarovaje s tem vsaj za nekoliko časa uboge klekalke pomanjkanja in stradanja. — Velik prevrat v modi dogodil se je pred šestnajstimi leti. — Žametne cvetlice na židi nasvetovale so se tačas v Parizu, in izdelovale so se tudi zaradi tega v mnogih francoskih in zarenških tovarnah. Pa občinstvo ni hotelo o njih ničesa vedeti in rabito je raje navaden poluh brez cvetlic. — Velika je bila osupnenost, nastal je vesk — kaka zlobnost od strani ženstva, ki je bilo popred vendar tako pokorno modi!

Z ozirom na to, obrnemo se do vseh raz sodnih in dobrosrčnih žen s prisrčno prošnjo: ne nosite več v prihodnji sezoni klobukov, okinčanih z mrtvimi tiči, ne kupujte jih več v prodajalnicah, in razjasnite tam, zakaj jih odklonite, azpravljajte med znanci ta predmet in poskušajte tam razjasniti ta smoter.

Ako se ravnaajo vse prijazne bralke po naših navodilih, potem smo lahko prepričani, da bode nehala grda navada po naših mestih in v naši veliki in lepi kronovini, nositi mrtve tice, in tako tudi ne bode treba nobene prepovedi od strani vlade gledé njihovega uvaževanja — ti so sicer tudi z arsenikom preparirani in zategadelj zdravju škodljivi. Naj stori avstrijska žena svojo dolžnost, v svojo slavo, v veselje moža, v veselje poljedelca in merodajnih krogov, v korist domačega obrta, ki pripravlja umetne cvetlice in trake, in v blagor malih krilatih pevcev! Če se hoče pridružiti veliki skupini, naj pristopi avstrijski zvezi prijateljev ptic v Gradci, katera je bila

ustanovljena pred nekaterimi meseci in katera deluje v omenjenem smislu.

(Sekanje lesa za stavbe.) Po skušnjah je najbolje les za stavbe sekati v decembru. Tak les je mnogo trdnjši in gotovo dvakrat trpežnejši nego je les posekan ob drugem času.

(Upliv mraza na seme.) Skušnje so pokazale, da hitreje rasto in zore rastline, ako se je bilo njih seme dejalo daljši čas na mraz.

(Kravji hlev) ne sme imeti nad 16° C. gorkote. V njem bodi vedno čist in zdrav zrak. V hlevu vladaj snažnost in glej, da bodo krave ležale na suhem. Krave naj se večkrat s česalom ali krtačo snažijo.

(Sadje v vinogradu.) V vinogradih se ne sme nasajati sadje, ki ima visoke vrhove. Tako drevje obsenči mnogo trt, ki rode manj in slabše grozdje. Posebno jabelka in orehi niso za vinograde. Najbolje je, če se v vinogradih sade breskve.

(Grah) ni dobra piča za golobe, če tudi ga radi jedo. Grah je težko prebavljiv in golobje zbole. Samo nekoliko ne škoduje.

Razne stvari.

(Morilca mornarja Octavia Ostermanna obsojena.) Kakor smo že poročali sta dne 2. avgusta 1896. l. mestna stražnika Giuseppe Radoslovich in Giovanni Scopinich v Malem Lošinju v Istri mornarja Octavia Ostermanna zabolila na grozen način, ker je prepeval hrvatske pesmi. Porotna obravnava vršila se je v Gradci, ker se Italijanom ni zaupalo, da bodo sodili po pravici. Morilca spoznali so krivim in je bil Giuseppe Radoslovich obsojen na dve leti težke ječe, Giovanni Scopinich pa le na 3 dni zapore. Tako je bilo zadostilo pravici. A kdo povrne ubogi materi sina, ki je bil edina nje podpora v starosti in bolehnosti.

(Legar (tifus) v Pulju.) Epidemija v Pulju stalno pada. Od 10. do 14. t. m. obolelo je izmed meščanstva samo 5 oseb, 88 pa jih je ozdravilo, izmed vojaštva pa jih je obolelo 7, ozdravilo pa 77. Umrli ni nihče.

(Otrok brez rok in nog.) V Slanem Kamnu na Hrvaškem je porodila kmetica otroka, ki nima ne rok, ne nog. Otroka so krstili in še živi.

(Italijansko maščevanje.) Nekega župnika iz zaderske okolice, ki je volil pri zadnji volitvi hrvaškega kandidata, so v Zadru napali italijanski pobalini z gnilimi jajci in blatom. Policija je to mirno gledala.

(Umrli je) v Mostaru v Hercegovini mestni župan beg Kapitanović v 56. letu. Pokojnik je bil mohamedanske vere, a jako pravičen in značajan mož. Spoštovali so ga meščanje vseh veroizpovedanj.

(Hrvaški pesnik dr. Tugomir Alaupović) je imenovan profesorjem na sarajevski veliki gimnaziji.

(Grozen nestvor.) Iz Arada javljajo, da je neka ženska tam porodila strašen, pošasten nestvor. Ta nestvor ima izredno debelo glavo, vso kosmato, in pa tri usta, jedne nad drugimi. Srednja usta zijajo. Nadalje ima ta nestvor 4 oči in 4 ušesa; roki in nogi so skrivljene. Na vsaki roki in nogi so po 4 prsti; prsti na nogah imajo dolge kremplje. Ta pošastni nestvor je živel samo par ur. Poslali so ga v Budimpešto v muzej.

(Otvoritev novega hotela.) V Dobrovniku v Dalmaciji otvori se dne 29. t. m. velik hotel „Imperial“. Zgradilo je ta hotel neko društvo za grajenje hotela v Dalmaciji.

(† Dr. Ivan Črnčić.) Te dni je umrl v Rimu slavni hrvaški učenjak dr. Ivan Črnčić, kanonik v zavodu sv. Jeronima. Pokojnik je izdal več korenitih spisov o glagolski književnosti.

(Kupa v spomin kronanja carja Nikolaja II.) Stara navada je v Rusiji, da dobé razni poslanci kot zastopniki raznih korporacij pri kronanju carja kak spomin na ta veličasten praznik. Car Nikolaj II. je določil, da dobé poslanci o njegovem kronanju emajlirano in dekorirano kupo kot spomin, katero bodo rabili pri slavnostnem obedu pri kronanju. Šele proti koncu minolega leta je car odobril uzorec te kupe in v teku nekaj mesecev je bilo treba 600.000 takih kup izdelati. Ker v Rusiji ni zavoda, ki bi mogel v tem kratkem času to delo izvršiti, so potovali zastopniki ruske vlade v inozemstvo, da bi zagotovili izvršitev tega velikanskega dela. Povsod so dobili nikaven odgovor. Šele na Dunaji se je našla tvrdka, ki je prevzela to delo. Zavod za emajliranje „Avstrija“ na Dunaji, je to delo v določenem času natančno izvršil. V dveh mesecih je bilo 600.000 kup gotovih, katere so v šestindvajsetih vagonih potovale v Moskvo. Kupe so v obliki popolnoma gladke ter merijo pol litra; bele so kakor bi bile iz porcelana in

so z zlatimi progami in rudeče modrimi ornamentih v ruskem slogu okrašene; v ornamentih se nahajajo začetne črke imen carske dvojice „A. II.“ ter ruska krona in grb.

(Črne koze) hudo vladajo na otoku Kreta. V mestu Retimo, ki ima 10.000 prebivalcev je že nad 100 ljudij umrlo za to boleznijo. Zdravstvene razmere so seveda pri malomarnosti turške uprave jako pomankljive.

(Mednarodna zdravstvena konferenca zoper kugo.) Rimski listi javljajo, da so razven Angleške vse ostale države pristale na udeležitev na mednarodni konferenci zoper kugo. In baš Angleški, ki je v najtesnejši dotiki z Indijo, bila naj bi sveta dolžnost, ukreniti zoper kugo najstrožih naredeb, drugim državam v vzgled in posnemanja!

(Kuga v Indiji) Kuga razsaja dalje, umrljivost narašča strahovito. Minulo sredo je umrlo 225 oseb. Noč in dan sežigajo mrličje. Grozno je videti „Stolp molka“, v katerega mečejo trupla onih mrličev katerih niso sežgali, in jih žro orli in krokerji. Število roparskih ptic se je pomnožilo s rašansko. Da ne umró lakote, Hindu ne redkokrat jedó meso takih mrličev in vsled tega sami mrejo za kugo. — Trgovina je povsem obustavljena. Prodajalnice so zaprte in tudi časopisi ne izhajajo več redno, ker primanjkuje uredniškega osobja. — Odkar je pričela kuga, umrlo je v Bombay samem 2365 oseb. — Ruski minister za notranje stvari je poslal več zdravnikov na opazovanje v Perzijo, sosebno v Teheran. Ako bi se kuga pojavila v Perziji, v Afganistanu ali Kašgarju, Rusija zapre svoje meje.

(Paglavec morilec.) „Amerikanski Slovaneec“ poroča iz Grevestana, država Teksas: Jednajtletni deček Jamez Louis Scheppard je stal 22. decembra l. l. pred kriminalnim sodnikom, zatožen umora. Ta paglavec je v stanovanji svojih starišev ustrelil služkinjo, ker mu je bila, nagajaje mu v šali, pobelila obraz z moko. Fantalin je šel v očetovo sobo po puško, natihoma odprl okno kuhinje in zavratno ustrelil služkinjo. Dečku je vidno ugajalo, da je sedel v sodnijski dvorani na obtoženi klopi; ponosen je bil na to! Niti se mu ni sanjalo o strahoti svojega hudo delstva. Obsodba se je glasila na 1000 dolarjev globe, ki so jih plačali stariši fantalinovi in na to je mladi morilec žvižgaje šel iz sodnijske dvorane.

Koledar.

Petek (22.) Vincencij in Anastazij mm. — Sobota (23.) Zaroška Mar. D.; Rajmund Penaf. — Nedelja (24.) 3. po razglašenji Gospodovem. — Ponedelj. (25.) Spreobrnjenje sv. Pavla. — Torek (26.) Polikarp, škof. — Sreda (27.) Janez Zlatoust, škof. — Četrtek (28.) Marjeta, d. — Zadnji krajec dne 25. ob 9. uri 7 minut zvečer. Dan narase za 1. uro 2 minuti.

Sejmi.

Dne 25. januarja v Teharjih, Studenicah, Koprivnici in Slov. Gradcu. Dne 28. januarja na Bregu pri Ptuju (za svinie) in v Artičah. Dne 29. januarja pri Sv. Juriju ob Taboru.

Loterijske številke.

Trst. 16. januarja 1897: 65, 61, 28, 60, 46
Linc. „ „ „ 49, 43, 69, 64, 59

Posestvo na prodaj

tri četrt ure oddaljeno od farne cerkve v Loku pri Zidanem mostu, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja in dveh kozolcev z živino in gospodarskim orodjem vred. — Več pove iz prijaznosti upravništvo „Domovine“. (9)

Vožni red na južni železnici

veljaven od 1. oktobra l. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 43 m. ponoči in ob 1. uri 32 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 18 m. popoldne in ob 3. uri 05 m. ponoči; lokalni vlak ob 6. uri 41 m. zjutraj; mešani vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 41 m. popoldne in ob 4. uri 15 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 5 m. dopoldne in ob 1. uri 46 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 35 m. zjutraj in ob 9. uri 13 m. zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 32 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 17 m. dop. ter ob 3. uri 15 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. do Dravograda.

Odhod iz Pragerskega proti Ptaju itd. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne in ob 8. uri 10 minut zvečer; brzovlak ob 3. uri 35 m. popoldne.

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 15 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.

Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.

Odhod iz Poličan v Konjice ob 9. uri 10 m. dopoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Poličane ob 6. uri 35 m. zjutraj in 1. uri 00 m. popoldne.

Odhod iz Spielfelda v Ljutomer 8. ob 40 m. zjutraj in ob 2. uri 30 m. popoldne — ob 6. uri 25 m. zvečer od Radgone.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

priporoča gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatega (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporoča zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pušice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih škatljah — Najbolje strune za citre, gosli in kitare. Velik izbor albumov za fotografije in spomenice, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listnic itd. Šolske in molitvene knjige; prekupcem še poseben popust. Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisek na podobice.

v Celji

priporoča se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah. Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, centke, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Dr. A. Prauseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celji

ordinuje za zobobolne vsaki dan
od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure
popoldne v Celji

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom
po amerškem sistemu brez vsakih
bolečin in garantuje za najpopolnejšo
izvršitev. (10) 24-1

Podpisani prekličem tem potom, kar
sem zoper Arha govoril.

St. Martin na Paki, 15. januarja 1897.

(9)

Vizjak.

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani
(južna železnica)

Črno in belo pristno vino
po 23 in 28 gld. hektoliter.

(357)

Zdravnik vsega zdravilstva

Dr. Emanuel Julius Fridrich

naznanja

da ordinuje vsaki dan

od 1. junuarja 1897 v Žalci v novi hiši gosp.
Senica — poprej pošta. (1) 4-3

Oženjen vrtnar

zmožen popolnoma zelenjadarstva in cvetličarstva se
sprejme dne 20. marca t. l. mogoče, da tudi že poprej
pri podpisnem vodstvu v službo. Plača znaša 360 gld.
na leto, s prostim stanovanjem, 20 gld. nadomestka za
kurjavo, 10 odstotkov od skupička, od prodane zelenjave
ter cvetlice.

Slovenščine zmožen mora biti vrtnar v govoru in
pisavi popolnoma. Istotako biti mora skozi pošten in
trezen.

Prošnje s spričali spremljane pošljejo naj prošniki
do 15. februarja

vodstvu deželne kranjske vinarske, sadjarske in poljedeljske šole
na Grmu pri Novemestu (Dolenjsko). (8) 2-2

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz
kavčuka in mesinga, nadalje vignete za
pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Ravnokar izišel:

Stenski koledar cena 25 kr.

Skladni koledar « 60 »

s poštino 5 kr. več.

Dobiti je v trgovini Drag. Hribarja v Celji.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega
starega in novega vina, katerega sem kupil
naravnost od pridelovalca ter zamorem z njim
postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki
ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s
15 dnem februarja v „Narodnem domu“
trgovino s špicerijskim blagom, ter se pripo-
ročam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini
za množestvilni obisk. Zagotavljam poštno
postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja
prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pri-
delki, kakor tudi s špicerijskim blagom pa
ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski
cesti št. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-36

„Pri dobrem pastirju“!

M. Ropas v Celji

naznanja, da ima vedno v zalogi najbolja in
po najnovejšem amerškem sistemu stavljena
pianino in glasovire (Stutz-Flügel)
za prodati in izposoditi. (2) 3-3

Na prodaj

je hiša s krčmarsko obrtnijo v Vojniku, stoječa tik
sejmišča. Hiša je pritlična, trdno zidana, ima 4 sobe,
obokano lepo klet; pri njej je gospodarsko poslopje in
lep vrt. — Na prodaj je tudi lep vinograd v Kostri-
nici (Rogatec), obsejajoč čez dva orala in zasajen z
izvrstno trto. — Več pove Anton Brezovnik v
Vojniku pri Celji. (6) 3-2

SVETA DRUŽINA

ali

molitvenik

v rabo

občni bogoljubni družbi
krščanskih družin

na čast

svete družine nazareške

Obsega pojasnila in določbe
in vse navadne molitve

Z dovoljenjem
prečastitega škofijstva tržaško-koperkega
v Trstu, spisal

P. Hrizogon Majar

O. S. F.

Založil in prodaja Dragotin Hribar
v Celji.

Cena

v vsake vezani knjigi s zlato
obrezo 1 gld. 20 kr., v usnje
z marmornato obrezo 1 gld.,
v pol usnje 80 kr.

Molitvenik obsega 32 pol ali
510 strani.

Ta molitvenik je namenjen za
ude družbe svete družine nazareške in
vse pobožno ljudstvo. Nobena kršča-
nska družina naj bi ne ostala brez tega
molitvenika.

Prekupci dobé popust